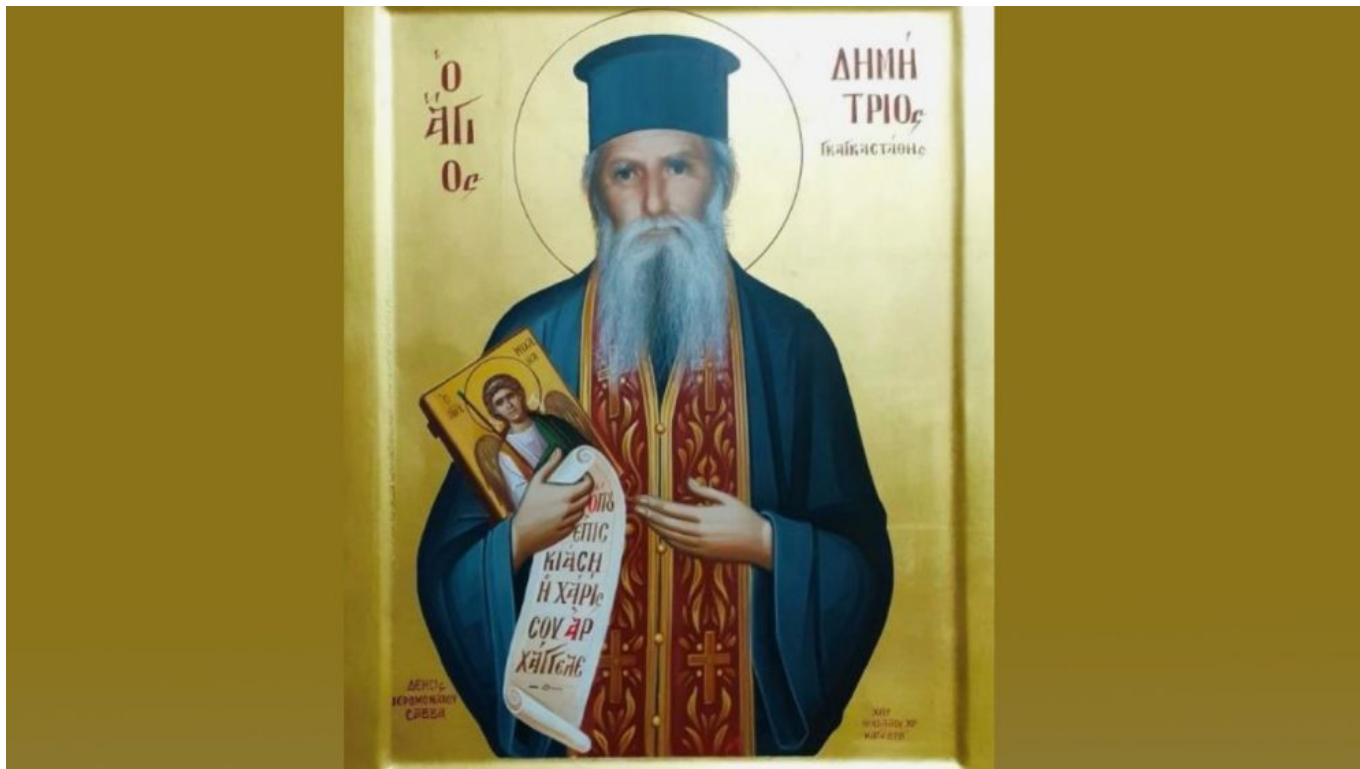

«Ο παπα-Δημήτρης Γκαγκαστάθης κατόρθωσε να συνδέσει τη θεολογία με την πράξη»

/ Γνώμες

Ο 20ός αιώνας υπήρξε για τον ελλαδικό χώρο περίοδος έντονων ιστορικών ανακατατάξεων, κοινωνικών δοκιμασιών και πνευματικών αναζητήσεων. Οι δύο παγκόσμιοι πόλεμοι, η Μικρασιατική Καταστροφή, η Κατοχή, ο Εμφύλιος και οι δύσκολες μεταπολεμικές δεκαετίες διαμόρφωσαν ένα κλίμα ανασφάλειας, όπου η Εκκλησία κλήθηκε να διαδραματίσει πρωταγωνιστικό ρόλο στη στήριξη των πιστών.

- Του Πρωτοπρεσβυτέρου π. Γεωργίου Βέτσου (Master Θεολογίας)

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο αναδείχθηκαν μορφές κληρικών που υπερέβησαν τα όρια της τυπικής ποιμαντικής διακονίας και κατέστησαν φωτεινά παραδείγματα βίωσης της ορθόδοξης πνευματικότητας. Μία από τις σημαντικότερες τέτοιες μορφές είναι ο Άγιος Δημήτριος Γκαγκαστάθης, ο οποίος έζησε από το 1902 έως το 1975 και άφησε ανεξίτηλο αποτύπωμα στη ζωή της Εκκλησίας της Θεσσαλίας και

ευρύτερα του ελληνικού χώρου.

Η περίπτωση του αγίου Δημητρίου Γκαγκαστάθη ή του παπα-Δημήτρη όπως είχε καθιερωθεί στις συνειδήσεις των ανθρώπων που τον γνώριζαν παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, καθώς πρόκειται για έναν απλό εφημέριο σε μία επαρχιακή Μητρόπολη, ο οποίος ωστόσο αναδείχθηκε σε σημείο αναφοράς για κληρικούς και λαϊκούς. Η πορεία του φανερώνει ότι η αγιότητα στην Ορθοδοξία δεν συνδέεται με θεσμικά αξιώματα ή υψηλή εκπαίδευση, αλλά με την αυθεντική μετοχή στη χάρη του Θεού και τη θυσιαστική αγάπη προς τον πλησίον. Σε μία εποχή που ο αγροτικός κόσμος δοκιμαζόταν από φτώχεια, κοινωνικές ανακατατάξεις και πνευματική ανασφάλεια, ο παπα-Δημήτρης λειτούργησε ως στήριγμα πίστης και ελπίδας, μετατρέποντας την ενορία του σε ζωντανό κύτταρο εκκλησιαστικής ζωής.

Η σημασία του έγκειται στο γεγονός ότι κατόρθωσε να συνδέσει τη θεολογία με την πράξη, την προσευχή με την καθημερινότητα και την εκκλησιολογική διδασκαλία με το ήθος της διακονίας. Δεν επεδίωξε τη δημοσιότητα ούτε άφησε συγγραφικό έργο· το «συγγραφικό του μνημείο» υπήρξε η ίδια του η ζωή, η οποία συνιστά πρακτική ερμηνεία του ευαγγελικού μηνύματος. Η ταπεινότητα, η προσευχή, η αγάπη και η αφοσίωση προς το ποίμνιό του αποτελούν στοιχεία που καθιστούν τον βίο του όχι μόνο αντικείμενο ιστορικής μελέτης, αλλά και πνευματικό υπόδειγμα για τις επόμενες γενιές.

Η πρόσφατη αγιοκατάταξή του από το Οικουμενικό Πατριαρχείο ήρθε να επισφραγίσει την επί μακρόν τιμή που του απέδιδε το εκκλησιαστικό σώμα. Μέσα από την επίσημη ένταξή του στο αγιολόγιο, αναγνωρίζεται πλέον καθολικά ότι ο παπα-Δημήτρης Γκαγκαστάθης συνιστά αυθεντικό φορέα της ορθόδοξης παράδοσης, αποδεικνύοντας ότι η αγιότητα παραμένει ζώσα εμπειρία στην Εκκλησία. Η μελέτη του βίου και της ποιμαντικής του δράσης αποκαλύπτει όχι μόνο την προσωπική του πνευματική ακτινοβολία, αλλά και τον τρόπο με τον οποίο η Ορθοδοξία νοηματοδοτεί την καθημερινή ζωή μέσα από τη χάρη του Χριστού.

Πηγή: pemptousia.gr